

Allmän information - Kroatien

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

- 1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?
- 2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?
- 3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?
- 4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?
- 5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller
 - 5.1 arvsrättsliga frågor?
 - 5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?
 - 5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?
 - 5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?
- 6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleds av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).
- 7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?
- 8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?
- 9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?
 - 9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?
 - 9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?
 - 9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?
- 10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsfall för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

Faktabladet har tagits fram i samarbete med rådet för notarier i EU (CNUE).

1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?

Arvsrätten och de regler som domstolar, andra myndigheter och behöriga personer följer i frågor om arv regleras i arvslagen (*Narodne Novine* [NN, *Republiken Kroatiens officiella kungörelseorgan*], nr 48/03, 163/03, 35/05 och 127/13).

Ett förordnande om kvarlåtenskap i händelse av dödsfall kan utformas som ett testamente. Testamenten får upprättas av alla personer som har fyllt 16 år och som är vid sina sinnens fulla bruk.

Testamenten är endast giltiga om de upprättats i den form och enligt de villkor som föreskrivs i lag. Det normala är att ett testamente upprättas i form av ett privat eller offentligt testamente, medan ett muntligt testamente kan upprättas under särskilda omständigheter.

Ett privat testamente är ett holografiskt testamente eller ett testamente som har upprättats inför vittnen. Ett holografiskt testamente är handskrivet och undertecknat av testatorn. Ett testamente som upprättas inför vittnen kan avfattas av en testator som kan läsa och skriva, genom att denne inför två samtidigt närvarande vittnen förklarar att handlingen, oavsett vem som har utarbetat den, är testatorns egen vilja och genom att underteckna den i dessa personers närvaro. Vittnena ska underteckna testamentet.

Ett offentligt testamente upprättas med deltagande av offentliga myndigheter. Alla kan upprätta ett giltigt testamente i form av ett offentligt testamente. En person som inte kan läsa eller underteckna med sitt namn kan under normala omständigheter endast upprätta ett testamente i form av ett offentligt testamente. Ett offentligt testamente kan på testatorns begäran upprättas av en juridiskt behörig person: en domare i en stadsdomstol, en rådgivare vid en stadsdomstol och en notarie, eller ett konsulärt eller diplomatiskt/konsulärt ombud för Republiken Kroatien utomlands. Det förfarande som ska följas och de åtgärder som ska vidtas av en behörig person vid upprättande av ett offentligt testamente fastställs i lag.

En testator som vill ha ett internationellt testamente ska lämna in en ansökan till en person som är behörig att upprätta offentliga testamenten. Syftet med att upprätta ett internationellt testamente är att det erkänns i de stater som är parter i 1973 års konvention om en enhetlig lagstiftning om formen för ett internationellt testamente, och i de stater som har införlivat bestämmelser som rör internationella testamenten i sin lagstiftning.

Endast om det inte går att upprätta ett testamente i någon annan giltig form får en testator uttrycka sin sista vilja muntligen inför två samtidigt närvarande vittnen. Ett sådant testamente upphör att vara giltigt 30 dagar efter att de särskilda omständigheter under vilka det upprättades upphör.

Successionsavtal (avtal enligt vilka en person efterlämnar sin kvarlåtenskap eller en del av denna till en annan avtalspart eller till tredje person), avtal om framtida arv eller legat (avtal enligt vilka en person avstår från ett kommande arv; avtal om arv från tredje person som är vid liv; avtal om legat eller annan förmån som en avtalspart emotser från en ännu inte inledd succession) och avtal om innehållet i ett testamente (avtal genom vilka en person åtar sig att inkludera eller inte inkludera en viss bestämmelse i sitt testamente, eller att upphäva eller inte upphäva en bestämmelse i sitt testamente) är inte godtagbara enligt kroatisk lagstiftning och är därför ogiltiga.

Enligt kroatisk lagstiftning är det tillåtet att teckna avtal om överföring och fördelning av egendom under livstiden. Detta är ett avtal som en förfader (överlåtaren) tecknar med sina släktingar i nedstigande led, genom vilket överlåtaren fördelar och överför hela eller delar av den egendom som denne har vid tidpunkten för avtalet till sina släktingar i nedstigande led. För att avtalet ska gälla krävs samtycke från alla barn och övriga släktingar i nedstigande led som har rätt att ärva överlåtaren. Det ska upprättas skriftligen och bestyrkas av en domare vid behörig domstol, eller bestå av en notariatshandling eller atteras (göras rättsligt bindande) av en notarie. Avtalet får omfatta överlåtarens make eller maka och i så fall krävs samtycke även från honom eller henne. Den egendom som avtalet omfattar inkluderas inte i kvarlåtenskapen och beaktas inte heller vid fastställandet av kvarlåtenskapens värde.

Det är enligt kroatisk lagstiftning inte tillåtet att teckna avtal där man avsäger sig rätten till en succession som ännu inte har inletts. I undantagsfall får en släkting i nedstigande led, som själv kan tillvarata sina rättigheter, teckna avtal med förfadern om att i förväg avstå från det arv som släktingen skulle vara berättigad till vid förfaderns bortgång. Ett sådant avtal får även tecknas av en make eller maka avseende det arv som skulle tillfalla maken eller maken vid den andra makens bortgång. Det ska upprättas skriftligen och bestyrkas av en domare vid behörig domstol, eller bestå av en notariatshandling eller atteras (göras rättsligt bindande) av en notarie.

2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?

När ett testamente har upprättats, deponerats och offentliggjorts registreras det i det kroatiska testamentesregistret, som administreras av Kroatiens notariekammarer. På testatorns begäran lämnas information om detta in för registrering av behöriga domstolar, notarier, advokater och de personer som upprättade testamentet. Det är inte obligatoriskt att registrera testamenten i det kroatiska testamentesregistret och det faktum att ett testamente inte är registrerat i registret eller deponerat på något särskilt ställe påverkar inte dess giltighet.

Innan testatorn avlider får informationen i registret inte göras tillgänglig för någon annan än testatorn eller en person som fått testatorns uttryckliga tillstånd.

Vid arvsförfaranden ska den domstol eller notarie som genomför förfarandet efterfråga all information om den avlidnes möjliga testamenten från det kroatiska testamentesregistret.

3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?

Testatorns frihet att överlåta sin egendom begränsas av laglotsberättigade arvingars rätt till laglott.

De laglotsberättigade arvingarna är följande:

- Testatorns släktingar i nedstigande led, adopterade barn, barn som testatorn sörjer för som partner och deras släktingar i nedstigande led, testatorns make eller maka eller icke-äktenskapliga partner, testatorns livspartner eller informella livspartner – dessa är berättigade till en laglott som uppgår till halva den lott som hade tillfallit dem enligt den juridiska arvsordningen om det inte hade funnits något testamente.
- Testatorns föräldrar, adoptanter och andra släktingar i uppstigande led – dessa är endast berättigade till laglott om de är permanent oförmögna att arbeta och saknar försörjning, och deras laglott uppgår till en tredjedel av den lott som hade tillfallit dem enligt den juridiska arvsordningen om det inte hade funnits något testamente.

Laglotsberättigade arvingar har endast rätt att kräva en laglott om de, i ett specifikt fall, har rätt att ärva som arvingar.

De grunder på vilka en testator helt eller delvis kan utesluta en laglotsberättigad arvinge fastställs i lag. Testatorn får göra detta om arvingen har begått ett allvarligt brott mot testatorn genom att bryta mot en juridisk eller moralisk skyldighet som följer av arvingens familjerelation till testatorn: om arvingen avsiktligt har begått ett allvarligt brott mot testatorn eller dennes make eller maka, barn eller förälder; om arvingen har begått ett brott mot Republiken Kroatien eller mot de värden som skyddas av internationell lagstiftning; om arvingen är lättjefull eller lever ett ohederligt liv. En testator som vill utesluta en arvinge ska uttryckligen förklara detta i testamentet och ange skälen till uteslutningen. Anledningen till uteslutningen ska föreligga vid tidpunkten för upprättandet av testamentet. Vid en uteslutning förlorar arvingen sin arvsrätt i den utsträckning som uteslutningen avser och rättigheterna för andra personer som kan komma att ärva testatorn fastställs som om den uteslutna arvingen hade avlidit före testatorn.

Utöver möjligheten att utesluta laglotsberättigade arvingar kan testatorn beröva laglotten från en laglotsberättigad släkting i nedstigande led, helt eller delvis, om denna släkting är kraftigt skuldsatt eller slösaktig. I stället för att gå till den släkting som berövats lotten kommer denna lott att gå till hans eller hennes släktingar i nedstigande led. Detta kan endast ske om den berövade personen vid tidpunkten för testatorns död har ett omyndigt barn eller ett omyndigt barnbarn efter ett avlidet barn, eller om denne har ett myndigt barn eller ett myndigt barnbarn efter ett avlidet barn, som är oförmöget att arbeta och saknar försörjning. Den arvinge som berövas sin lott ärver den del av testatorns tillgångar som inte omfattas av berövandet och detta även om förutsättningarna för berövandet inte längre föreligger vid tidpunkten för testatorns död.

4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?

Om testatorn inte har efterlämnat något testamente ärver arvingarna i enlighet med arvsordningen och då gäller principen att de arvingar som står högre upp i arvsordningen exkluderar arvingar som står längre ner i arvsordningen från arv.

Testatorns arvingar är följande:

- Släktingar i nedstigande led, adopterade barn och barn som testatorn sörjer för som partner samt deras släktingar i nedstigande led.
- Make eller maka.
- Icke-äktenskaplig partner.
- Livspartner.
- Informell livspartner.
- Föräldrar.
- Adoptanter.
- Syskon och deras släktingar i nedstigande led.
- Far- och morföräldrar samt deras släktingar i nedstigande led.
- Övriga släktingar i uppstigande led.

Inom arvsrätten är en icke-äktenskaplig partner jämställd med en make eller maka, och barn som föds utom äktenskapet och deras släktingar i nedstigande led är jämställda med barn födda inom äktenskapet. Ett icke-äktenskapligt förbund som ger laglig

arvsrätt är ett livsförbund mellan en ogift kvinna och en ogift man som har varat en viss tid (minst tre år eller mindre om ett gemensamt barn har fötts inom förbundet) och som har upphört vid testatorns död, förutsatt att villkoren för att ett äktenskap ska vara giltigt har uppfyllts.

Inom arvsrätten är en livspartner jämställd med en make eller maka, och barnen i hans eller hennes vård som partner är jämställda med hans eller hennes egna barn. Ett livspartnerskap är ett familjelivsförbund mellan två personer av samma kön som ingåtts inför behörig myndighet i enlighet med bestämmelserna i en särskild lag (lagen om samkönade partnerskap).

Inom arvsrätten är en informell livspartner jämställd med en icke-äktenskaplig partner. Ett informellt livspartnerskap är ett familjelivsförbund mellan två personer av samma kön som inte har ingått livspartnerskap inför behörig myndighet, förutsatt att detta förbund har varat i minst tre år och att det redan från början uppfyllde villkoren för att ett livspartnerskap ska vara giltigt.

Testatorns släktingar i nedstigande led och make eller maka utgör den första arvsklassen. Arvingarna i den första arvsklassen ärver lika stora delar. I denna arvsklass gäller *per stirpes*-fördelning, vilket innebär att den andel av kvarlåtenskapen som skulle ha gått till ett avlidet barn, om detta hade levt, ärvs i lika delar av barnets barn, testatorns barnbarn. Om något av barnbarnen har avlidit före testatorn ska den del som skulle ha gått till detta barnbarn, om det hade levt vid tidpunkten för testatorns död, ärvas i lika delar av barnbarnets barn, testatorns barnbarnsbarn, och så vidare så länge det återstår släktingar till testatorn i nedstigande led.

En testator som inte efterlämnar något barn ärvs av arvingar i den andra arvsklassen – testatorns föräldrar och make eller maka. Testatorns föräldrar ärver halva kvarlåtenskapen och testatorns make eller maka ärver den andra halvan. Om båda föräldrarna har avlidit före testatorn ärver maken eller maken hela kvarlåtenskapen. Om testatorns make eller maka inte lever ärver testatorns föräldrar hela kvarlåtenskapen i lika delar. Om en av testatorns föräldrar har avlidit före testatorn ska den andel av kvarlåtenskapen som skulle ha gått till den föräldern om han eller hon hade levt ärvas av den andra föräldern. Testatorns syskon och deras släktingar i nedstigande led ärver testatorn i den andra arvsklassen om testatorns make eller maka inte lever, och om en eller båda av testatorns föräldrar har avlidit före testatorn. I detta fall (om en eller båda av testatorns föräldrar har avlidit före en testator som inte efterlämnar någon make eller maka) ska den andel av kvarlåtenskapen som skulle ha gått till vardera föräldern om dessa hade överlevt testatorn ärvas av deras barn (testatorns syskon), deras barnbarn, barnbarnsbarn och ytterligare släktingar i nedstigande led, i enlighet med de regler som gäller för fall i vilka testatorn ärvs av sina barn och andra släktingar i nedstigande led. Om en av föräldrarna till en testator som inte efterlämnar någon make eller maka har avlidit före testatorn, utan några släktingar i nedstigande led, ska den andel av kvarlåtenskapen som skulle ha gått till denna förälder om han eller hon hade överlevt testatorn ärvas av den andra föräldern. Om den andra föräldern också har avlidit före en testator som inte efterlämnar någon make eller maka ska släktingarna i nedstigande led till den föräldern ärva det som skulle ha tillfallit båda föräldrarna.

En testator som inte efterlämnar några släktingar i nedstigande led eller någon make eller maka, eller vars föräldrar inte har efterlämnat några släktingar i nedstigande led, ärvs av arvingar i den tredje arvsklassen. I den tredje arvsklassen ärvs testatorn av sina far- och morföräldrar; farföräldrarna ärver ena halvan av kvarlåtenskapen och morföräldrarna den andra halvan. Far- och morföräldrarna på respektive sida ärver i lika delar. Om en av dessa släktingar i uppstigande led från ena sidan har avlidit före testatorn ska den andel av kvarlåtenskapen som skulle ha gått till den släktingen om han eller hon hade överlevt testatorn ärvas av hans eller hennes släktingar i nedstigande led (barn, barnbarn och ytterligare släktingar i nedstigande led), i enlighet med de regler som gäller för fall i vilka testatorn ärvs av sina barn och andra släktingar i nedstigande led. Om den ena sidan (far- eller morföräldrarna) har avlidit före testatorn utan att efterlämna några släktingar i nedstigande led ska den andel av kvarlåtenskapen som skulle ha tillfallit dem om de hade överlevt testatorn ärvas av far- eller morföräldrarna på den andra sidan eller av deras släktingar i nedstigande led.

En testator som inte efterlämnar några släktingar i nedstigande led eller föräldrar, eller om dessa inte har efterlämnat några släktingar i nedstigande led, någon make eller maka eller några far- eller morföräldrar som i sin tur inte heller efterlämnat några släktingar i nedstigande led, ärvs av arvingar i den fjärde arvsklassen. Testatorns far- och morföräldrars föräldrar utgör den fjärde arvsklassen. Ena halvan ärvs av farföräldrarnas föräldrar (denna halva ärvs i lika delar av föräldrarna till testatorns farfar och föräldrarna till testatorns farmor) och den andra halvan ärvs av morföräldrarnas föräldrar (denna halva ärvs i lika delar av föräldrarna till testatorns morfar och föräldrarna till testatorns mormor). Om någon av dessa släktingar i uppstigande led inte längre är vid liv ska den andel som skulle ha tillfallit honom eller henne om hon eller han hade varit vid liv ärvas av den släkting som var hans eller hennes make eller maka. Om ett par av dessa släktingar i uppstigande led inte längre lever ska de andelar som skulle ha tillfallit dem om de hade varit vid liv ärvas av det andra paret på samma sida. Om far- eller morföräldrarnas föräldrar på den ena sidan inte är vid liv ska den andel av kvarlåtenskapen som skulle ha tillfallit dem om de hade levt ärvas av far- eller morföräldrarnas föräldrar på den andra sidan.

Om det inte finns några arvingar i den fjärde arvsklassen ska testatorn ärvas av sina mer avlägsna släktingar i uppstigande led, i enlighet med de arvsregler som gäller för far- och morföräldrarnas föräldrar.

5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller

5.1 arvsrättsliga frågor?

Arvsförfaranden i första instans genomförs inför en stadsdomstol eller inför en notarie som fungerar som domstolens förvaltare.

Den territoriella behörigheten för stadsdomstolen att genomföra ett arvsförfarande bestäms i första hand utifrån testatorns hemvist vid tidpunkten för dödsfallet och därefter, i fallande ordning, utifrån bosättningsorten, platsen där den större delen av hans eller hennes kvarlåtenskap finns i Republiken Kroatien eller platsen där testatorn är registrerad i medborgarregistret. Domstolen anförtror genomförandet av arvsförfaranden till notarien. Om det finns flera notarier inom domstolens geografiska behörighetsområde tilldelas de ärenden i alfabetisk ordning efter notariens efternamn.

5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?

En förklaring om godtagande av eller avstående från arv (arvsförklaring) kan lämnas muntligen inför en stadsdomstol, inför arvsdomstolen eller inför den notarie som genomför arvsförfarandet, eller så kan en handling, som upprättats av en juridiskt utbildad tjänsteman, med arvsförklaring visas upp för arvsdomstolen eller för den notarie som genomför arvsförfarandet.

En förklaring om godtagande av eller avstående från arv kan inte återkallas.

Det är inte obligatoriskt att lämna en arvsförklaring. En person som inte har lämnat en förklaring om avstående från arv anses vilja bli arvinge. En person som har lämnat en giltig förklaring om godtagande av arv kan inte avstå från detta senare.

5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?

En förklaring om godtagande av eller avstående från legat kan lämnas muntligen inför arvsdomstolen eller inför den notarie som genomför arvsförfarandet, eller så kan en handling, som upprättats av en juridiskt utbildad tjänsteman, med förklaring om godtagande av eller avstående från legat visas upp för arvsdomstolen eller för den notarie som genomför arvsförfarandet.

5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?

Rätten till laglott är en ärvd rätt som erhålls vid testatorns död. En laglotsberättigad arvinge kan lämna en förklaring om godtagande av eller avstående från laglott muntligen inför en stadsdomstol, inför arvsdomstolen eller inför den notarie som genomför arvsförfarandet, eller visa upp en handling, som upprättats av en juridiskt utbildad tjänsteman, med arvsförklaring för arvsdomstolen eller för den notarie som genomför arvsförfarandet.

Rätten till laglott utnyttjas endast vid arvsförfaranden på en laglotsberättigad arvinges begäran – om en laglotsberättigad arvinge inte kräver sin laglott under ett arvsförfarande är domstolen eller notarien inte skyldig att fastställa hans eller hennes rätt till laglott.

6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleds av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).

Arvsförfaranden är frivilliga förfaranden för att fastställa vilka testatorns arvingar är, vad som utgör testatorns kvarlåtenskap och vilka andra rättigheter arvingarna, legatarierna och andra personer har avseende kvarlåtenskapen.

Arvsförfaranden genomförs av en stadsdomstol eller av en notarie som fungerar som domstolens förvaltare. En stadsdomstol som har territoriell behörighet att genomföra arvsförfaranden kallas även för arvsdomstol. Den territoriella behörigheten för stadsdomstolen att genomföra ett arvsförfarande fastställs i första hand utifrån testatorns hemvist vid tidpunkten för dödsfallet och därefter, i fallande ordning, utifrån bosättningsorten, platsen där den större delen av hans eller hennes kvarlåtenskap finns i Republiken Kroatien eller utifrån platsen där testatorn är registrerad i medborgarregistret.

Ett arvsförfarande inleds *ex officio* efter att domstolen mottagit en dödsattest, ett utdrag ur dödsfallsregistret eller en likvärdig handling. Domstolen anförtror genomförandet av arvsförfarandet till en notarie med säte i dess geografiska behörighetsområde, levererar dödsattesten till honom eller henne och fastställer en tidsram för genomförandet av förfarandet. En notarie genomför förfarandet som domstolens förvaltare enligt ett domstolsbeslut där genomförandet av förfarandet anförtros honom eller henne och enligt bestämmelserna i arvslagen. Arvsförfaranden genomförs i regel av en notarie som domstolens förvaltare och endast i undantagsfall av domstolen.

När en notarie genomför åtgärder i ett arvsförfarande som domstolens förvaltare är han eller hon bemyndigad, på samma sätt som en domare eller en domstolsrådgivare skulle vara, att vidta alla nödvändiga åtgärder och att fatta alla beslut förutom sådana för vilka annat föreskrivs i arvslagen. Om parterna i ett förfarande inför en notarie tvistar om frågor som någon av deras rättigheter (t. ex. rätten till arv, storleken på andelen av arvet etc.) eller sammansättningen av kvarlåtenskapen eller föremålet för legatet beror av, ska notarien skicka tillbaka akten till domstolen så att denna kan besluta om en vilandeförklaring och instruera parterna att

vidta civil- eller förvaltningsrättsliga åtgärder. Om parterna i ett förfarande inför en notarie tvistar om frågor som rätten till ett testamentslegat eller någon annan rättighet beror av, ska notarien skicka tillbaka akten till domstolen, som då kommer att instruera parterna i ärendet att vidta civil- eller förvaltningsrättsliga åtgärder men inte att vilandeförklara förfarandet. I vissa särskilda fall som regleras i lagen (beslut om att separera kvarlåtenskapen från en arvinges egendom, om rättigheter för medarvingar som levtt eller tjänat i ett förbund med testatorn samt om fördelning av bohag) får notarien meddela beslut endast om alla parter i förfarandet samtycker; i annat fall ska notarien skicka tillbaka akten till domstolen. En domstol som har anförtrott genomförandet av ett arvsförfarande till en notarie övervakar dennes arbete kontinuerligt.

En arvsförhandling är huvuddelen av ett arvsförfarande och en eller flera sådana förhandlingar kan äga rum.

En arvsförhandling äger inte rum om den avlidne inte har efterlämnat någon kvarlåtenskap, eller om testatorn endast har efterlämnat lös egendom och motsvarande rättigheter, och om ingen av de personer som har rätt att ärva kräver att ett arvsförfarande genomförs.

Parterna (arvingar, legatarier, andra personer som utövar en rättighet avseende kvarlåtenskapen), personer som lagligen kan göra anspråk på arvet (om det finns ett testamente), testamentsexekutorn (om en sådan utsetts) och andra berörda personer kallas till arvsförhandlingen. I kallelsen till förhandlingen meddelar domstolen eller notarien berörda personer att ett förfarande har inletts och huruvida ett testamente har lagts fram, och uppmanar berörda personer att omedelbart visa upp ett skriftligt testamente eller en handling som godkänner ett muntligt testamente, om de har ett sådant, eller att uppge namnen på vittnena till det muntliga testamentet. I kallelsen till dessa berörda personer anges det specifikt att de, fram tills dess att ett beslut om arv meddelas i första instans, kan lämna en förklaring om avstående från arv muntligen vid förhandlingen eller offentligt genom en handling som upprättats av en juridiskt utbildad tjänsteman, samt att de genom att underlåta att komma till förhandlingen eller att lämna en sådan förklaring kommer att anses vilja bli arvingar.

Alla frågor som är relevanta för att meddela ett beslut i ett arvsförfarande, i synnerhet rätten till arvet, storleken på arvsandelarna och rätten till legat, kommer att diskuteras vid en arvsförhandling. Domstolen eller notarien meddelar ett beslut på grundval av resultatet av alla förhandlingar. Domstolen eller notarien är behörig att fastställa fakta som parterna i förfarandet inte har lagt fram, och är även behörig att lägga fram bevis som de inte har framställt, om domstolen eller notarien anser att sådana fakta och bevis är relevanta för beslutsfattandet. Domstolen eller notarien fattar i regel beslut om rättigheterna efter att ha gjort det möjligt för de berörda personerna att lämna nödvändiga förklaringar. Rättigheterna för personer som trots att de fått vederbörlig kallelse inte har kommit till förhandlingen kommer att övervägas av domstolen eller notarien på grundval av den information som finns tillgänglig för dem, med beaktande av skriftliga förklaringar från dessa personer som inkommer fram tills dess att ett beslut fattas.

Arvsförklaringar är förklaringar genom vilka en arvinge godtar eller avstår från ett arv. Alla är behöriga att lämna en arvsförklaring men ingen är skyldig att göra det. En person som inte har lämnat en förklaring om avstående från arv anses vilja bli arvinge. En person som har lämnat en giltig förklaring om godtagande av arv kan inte avstå från detta senare. Domstolen eller notarien kommer inte att kräva att någon lämnar en arvsförklaring, men en arvinge som vill lämna en sådan förklaring kan göra detta muntligen inför arvsdomstolen eller den notarie som genomför arvsförfarandet eller inför någon annan stadsdomstol, eller genom att visa upp en handling, som upprättats av en juridiskt utbildad tjänsteman, med arvsförklaring för arvsdomstolen eller för den notarie som genomför arvsförfarandet. När en förklaring om avstående från arv lämnas ska domstolen eller notarien varna arvingen om konsekvenserna av en sådan förklaring och informera arvingen om att en förklaring om avstående från arv kan lämnas i endast hans eller hennes eget namn, eller i hans eller hennes eget namn och för hans eller hennes släktingars räkning (i nedstigande led).

Om parterna tvistar om frågor som någon av deras rättigheter, sammansättningen av kvarlåtenskapen eller föremålet för legatet beror av, kommer domstolen att vilandeförklara arvsförfarandet och instruera parterna att vidta civil- eller förvaltningsrättsliga åtgärder. Den part vars rättighet domstolen anser vara mindre trovärdig kommer att instrueras att vidta civil- eller förvaltningsrättsliga åtgärder. Om parterna tvistar om frågor som rättigheten till ett testamentslegat eller någon annan rättighet beror av kommer domstolen att instruera parterna att vidta civil- eller förvaltningsrättsliga åtgärder men inte att vilandeförklara förfarandet.

Vid slutförandet av arvsförfarandet kommer domstolen eller notarien att fatta ett beslut om arvet. Eftersom arv enligt kroatisk lagstiftning verkställs *ipso jure* vid tidpunkten för testatorns död är ett beslut om arv en typ av fastställande. Beslutet fastställer vem som har blivit arvinge efter testatorns död och vilka rättigheter som erhållits av andra personer. Beslutets innehåll fastställs i arvslagen och det innehåller information om testatorn (efternamn och namn, personnummer, namn på en av föräldrarna, födelsedatum, nationalitet och, för gifta personer, efternamn före äktenskapet), kvarlåtenskapens sammansättning (tilldelning av fast egendom med de uppgifter från fastighetsregistret som krävs för registrering; tilldelning av lös egendom och andra rättigheter som domstolen har funnit vara del av kvarlåtenskapen), arvingar (efternamn och namn, personnummer, hemvist, arvingens relation till testatorn, huruvida de ärver som legal arvinge eller testamentstagare; om det finns flera arvingar ska varje arvinges arvsandel anges uttryckt som andel av helheten), begränsning av eller inskränkning i arvingens rättigheter (huruvida arvingens rätt

är föremål för ett villkor, en tidsbegränsning eller en instruktion och, om så är fallet, huruvida och hur den på annat sätt är begränsad eller inskränkt och till förmån för vem) samt personer som har rätt till ett legat eller någon annan rättighet till följd av kvarlåtenskapen, med en exakt tilldelning av denna rättighet (personens efternamn och namn, personnummer och hemvist). Ett arvsbeslut skickas till alla arvingar och legatarier samt till personer som har ansökt om arv under förfarandet. När beslutet vunnit laga kraft skickas det även till behörig skattemyndighet. I ett arvsbeslut informerar domstolen eller notarien om att den information som ska föras in i fastighetsregistret, i enlighet med reglerna i lagen om fastighetsregistret, ska föras in när arvsbeslutet vunnit laga kraft, och om att den lösa egendom som förvaras av domstolen, notarien eller – enligt deras instruktioner – av tredje person, ska överlämnas till de behöriga personerna.

Innan ett arvsbeslut meddelas kan domstolen eller notarien, på begäran från en legatarie, meddela ett separat beslut om legatet, om detta inte bestrids av arvingarna. Om kvarlåtenskapens sammansättning endast delvis är omtvistad kan ett delbeslut om arv meddelas för att fastställa arvingar och legatarier och den del av kvarlåtenskapen som inte är omtvistad.

Ett beslut som fattas av en notarie som domstolens förvaltare i arvsförfaranden kan överklagas. Ett överklagande ska inges till notarien inom åtta dagar från det att beslutet lämnats till parterna och notarien ska utan dröjsmål överlämna det till behörig stadsdomstol tillsammans med akten. Överklaganden prövas av en enda domare. Alla överklaganden som inte lämnas in i tid, som är ofullständiga eller som inte är godtagbara kommer att avvisas av domstolen. När domstolen beslutar om ett överklagande av ett beslut som fattats av en notarie kan den välja att låta beslutet förbli ikraft helt eller delvis eller att upphäva det. Om beslutet upphävs (helt eller delvis) kommer domstolen att pröva den upphävda delen av beslutet. Ett domstolsbeslut som upphäver notariebeslutet helt eller delvis kan inte överklagas enskilt. Beslutet om överklagande lämnas till parterna och till notarien.

Beslut som meddelas av en domstol i första instans kan vid arvsförfaranden överklagas om inte annat föreskrivs i arvslagen. Ett överklagande ska inges inom femton dagar från det att förstainstansdomstolen har meddelat sitt beslut. Ett överklagande ska inges till förstainstansdomstolen som, när den beslutar om ett överklagande som lämnats in i tid, kan meddela ett nytt beslut som ändrar det bestridda beslutet, förutsatt att det inte kränker någon annan persons rättigheter som har sin grund i det beslutet. Om förstainstansdomstolen inte ändrar sitt beslut kommer den att skicka överklagandet till en domstol i andra instans, oavsett om överklagandet har ingetts inom den tidsgräns som föreskrivs i lag. Domstolen i andra instans beslutar i regel endast om överklaganden som ingetts i tid, men kan även beakta överklaganden som ingetts för sent, såvida detta inte kränker någon annan persons rättigheter som har sin grund i det bestridda beslutet.

Extraordinära rättsmedel är inte tillåtna i arvsförfaranden.

7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?

En person blir arvinge, antingen legal eller testamentarisk, *ipso jure* (på grund av lag) vid tidpunkten för testatorns död. Vid denna tidpunkt erhåller arvingen en ärvd rätt och den avlidnes kvarlåtenskap överförs till honom eller henne i kraft av lagen och blir hans eller hennes arv. En förklaring om godtagande av arv krävs inte för att erhålla en ärvd rätt. En arvinge som inte vill arva har rätt att avstå från arvet fram tills dess att ett förstainstansbeslut om arvet meddelas.

En legatarie erhåller rätten till ett legat vid tidpunkten för testatorns död.

Arvsförfarandet, där det fastställs vilka testatorns arvingar är, vad som utgör testatorns kvarlåtenskap och vilka andra rättigheter avseende kvarlåtenskapen som tillfaller arvingarna, legatarierna och andra personer, beskrivs i svaret på fråga nr 6 om arvsförfarandet.

8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?

Arvingar som inte har avstått från arv är gemensamt och solidariskt ansvariga för testatorns skulder, var och en upp till värdet av sin arvsandel.

9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?

För registrering i fastighetsregistret ska följande handlingar lämnas in till avdelningen för fastighetsregistrering vid den stadsdomstol i vars geografiska behörighetsområde egendomen är belägen:

1. Ett förslag om registrering.
2. En handling på grundval av vilken rätten har erhållits (den rättsliga grunden för att erhålla rätten – ett försäljningsavtal, ett gåvobrev, ett underhållsavtal, ett arvsbeslut etc.) i original eller vidimerad kopia.
3. Medborgarskapsbevis för den som rätten övergått till (ett intyg om medborgarskap, en vidimerad kopia av pass etc.) eller bevis på den juridiska personens status (ett utdrag ur företagsregistret), om rätten övergått till en utländsk juridisk person.
4. Om den sökande företräds av ett ombud ska en fullmakt tillhandahållas i original eller vidimerad kopia.

5. Om en sökande inte har utsett något ombud att företräda honom eller henne och han eller hon befinner sig utomlands är den sökande skyldig att utse ett ombud som är bosatt i Kroatien, för mottagande av handlingar.
6. Bevis på betalning av en domstolsavgift till ett belopp av 200,00 kroatiska kuna, rubrik nr 16, och en stämpelavgift på 50,00 kroatiska kuna, rubrik nr 15, i enlighet med lagen om domstolsavgifter (*Republiken Kroatiens officiella kungörelseorgan*, nr 74 /95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12 och 157/13).

9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?

I kroatisk lagstiftning föreskrivs inget obligatoriskt utnämmande av en boutredningsman. Orsaken är att kvarlåtenskapen enligt lag övergår till arvingarna när successionen inleds (när testatorn dör eller dödförklaras).

Dock föreskriver kroatisk lag att arvsdomstolen i vissa fall ska utse en tillfällig förvaltare av kvarlåtenskapen. Detta sker när arvingarna är okända, när man inte vet var de befinner sig eller när de inte kan nås, samt i andra fall om detta är nödvändigt. Den tillfälliga förvaltaren av kvarlåtenskapen är behörig att föra talan, inkassera fordringar och betala skulder för arvingarnas räkning samt att företräda arvingarna. Domstolen kan, om det är nödvändigt, fastställa särskilda rättigheter och skyldigheter för förvaltaren av kvarlåtenskapen. Domstolen kan även utse en förvaltare av den kvarlåtenskap som har avskilts från arvingarnas egendom på begäran av testatorns fordringsägare.

9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?

Kvarlåtenskapen administreras av arvingarna, med undantag för vad som har anförtrots testamentsexekutorn eller förvaltaren av kvarlåtenskapen.

Testatorn kan genom testamente utnämna en eller flera testamentsexekutorer. En person som utses till testamentsexekutor är inte skyldig att acceptera denna uppgift. Testamentsexekutorns uppgifter anges av testatorn i testamentet. Om testatorn inte har gett specifika instruktioner är det testamentsexekutorns uppgift att i synnerhet göra följande:

- Ta hand om och göra vad som krävs för att skydda kvarlåtenskapen till förmån för arvingarna och för deras räkning.
- Administrera kvarlåtenskapen.
- Göra vad som krävs för att betala skulder och legat till förmån för arvingarna och för deras räkning.

När testamentsexekutorn gör detta ska han eller hon i alla avseenden se till att testamentet verkställs i enlighet med testatorns vilja.

9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?

Enligt kroatisk lagstiftning utses i regel inte någon boutredningsman. Anledningen till detta är att kvarlåtenskapen på grund av lag övergår till arvingarna vid tidpunkten då successionen inleds (när testatorn dör eller dödförklaras). Arvingen administrerar och disponerar allt som utgör arvet. Om det finns flera arvingar administrerar och disponerar medarvingarna, fram tills dess att det fastställs vilka andelar av arvsrätten som tillhör vilken arvinge, allt som utgör arvet som samägare, med undantag för vad som har anförtrots testamentsexekutorn eller förvaltaren av kvarlåtenskapen.

Efter att ett lagakraftvunnet arvsbeslut fastställer vilka andelar av arvsrätten som tillhör vilken arvinge administreras och disponeras allt, som fram tills dess var gemensam egendom, av medarvingarna, fram till tidpunkten för upplösningen av kvarlåtenskapen, i enlighet med de regler enligt vilka medarvingar administrerar och disponerar egendom, med undantag för vad som anförtrots testamentsexekutorn eller förvaltaren av kvarlåtenskapen.

10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsmål för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

Under förfarandets gång kan domstolen, om en testamentsexekutor har utsetts, på hans eller hennes begäran och utan dröjsmål, utfärda ett intyg som styrker testamentsexekutorns rättskapitet och befogenheter och med instruktioner om att testamentsexekutorns förklaringar ska förstås som om de vore testatorns egna. Den som i god tro handlar i enlighet med en förklaring från en person som med ett domstolsintyg har identifierat sig som testamentsexekutor kommer inte att hållas ansvarig för eventuell skada som därav åsamkas arvingarna. Om domstolen entledigar testamentsexekutorn är han eller hon skyldig att utan dröjsmål återlämna intyget som styrker hans eller hennes rättskapitet och befogenheter; i annat fall hålls han eller hon ansvarig för eventuell skada som kan följa därav.

Vid slutförandet av arvsförfarandet meddelas ett arvsbeslut. I detta beslut fastställs vilka som har blivit testatorns arvingar i samband med hans eller hennes död och vilka rättigheter som därigenom också har tillfallit andra personer. Eftersom man enligt kroatisk lagstiftning blir arvinge *ipso jure* är syftet med att fastställa vem arvingen är inte att förvärva arvsrätten eller själva arvet

(båda dessa saker inträffar vid tidpunkten för testatorns död), utan endast att möjliggöra och underlätta utövandet av de rättigheter och skyldigheter som förvärvas genom arvet.

Effekten av det lagakraftvunna arvsbeslutet är att det anses ha fastställt kvarlåtenskapens sammansättning, vem testatorns arvinge är, storleken på den arvsandel som tillhör honom eller henne, huruvida hans eller hennes arvsrätt är begränsad eller inskränkt, och i så fall hur, samt huruvida det finns någon rätt till legat, och i så fall vilken.

Det som fastställs i det lagakraftvunna arvsbeslutet får bestridas av en person som enligt bestämmelserna i arvslagen inte är bunden av arvsbeslutets slutgiltighet, genom ett civilrättsligt förfarande gentemot de personer som gynnas av utslaget vars riktighet han eller hon bestrider.

Det lagakraftvunna arvsbeslutet är inte bindande för personer som hävdar att de har rätt till något som har fastställts vara del av kvarlåtenskapen, förutsatt att de inte har deltagit som parter i arvsförhandlingen och att de inte heller vederbörligen har kallats till denna personligen. Ett sådant beslut är inte heller bindande för personer som hävdar att de på grund av testatorns död har rätt till arvsrätten på grundval av testament eller lagstiftning, eller att de har rätt till ett legat, förutsatt att de inte har deltagit som parter i arvsförhandlingen och att de inte heller vederbörligen har kallats till denna personligen.

Undantagsvis är personer som har deltagit i arvsförhandlingen som parter, eller som vederbörligen har kallats till densamma, inte bundna av det lagakraftvunna arvsbeslutet vad gäller eventuella rättigheter till förmån för dem som följer av ett testamente som hittas senare, och vad gäller de rättigheter som fastställs i civil- eller förvaltningsrättsliga förfaranden (som de har instruerats att inleda) efter att arvsbeslutet vinner laga kraft, förutsatt att de förutsättningar är uppfyllda enligt vilka det vid civilrättsliga förfaranden kan krävas att arvsförfarandet upprepas.

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Senaste uppdatering: 18/03/2019